

פ"ז מכלי המקדש].

ולמה נקרא שמו פתחיה?

ואלו הן הממונים שהיו במקדש:

שחיה פותח בדברים, ודורשן, ויודע בשבעים לשון, ויבואר בגמרא.

א. יוחנן בן פנחס — ממונה על החותמות.

ה. בן אחיה — ממונה על חולי המעיים לרפאותן.

מי שהיה נצרך לנסכים, בא ליקח אותן מן הממונה, והיה נותן מעות ליוחנן בן פנחס. והוא היה נותן לו כנגד מעותיו חותם, כפי מדת הנסכים שהוא צריך.

לפי שהיו הכהנים אוכלין הרבה בשר קדשים, והיו הולכים על הרצפה כשהם יחיפים. לפיכך היו מעיהן מתקלקלין, וצריכין תמיד לרופא שיאמר להם רפואתם.

ב. אחיה — ממונה על הנסכים.

ו. נחזניה — חופר בורות ושיחין.

כל מי שקנה חותם מיוחנן בן פנחס, היה נותנו לאחיה. והוא היה נותן לו נסכים כפי הכתוב בחותם.

כדי שיהיו מים מצויין לשתות, לעולי רגלים.

[ומה שהיו מוכרין נסכים ולא מכרו בהמות לקרבנות, הוא משום שהנסכים מקבלין טומאה, וצריך לשמרן בטהרה].

ז. גביני — היה ממונה על הכרוז.

ג. מתיה בן שמואל — ממונה על הפייסות.

שהיה מכריז בכל בקר בבית המקדש: עמדו כהנים לעבודתכם! והיה מעוררן, והיו שומעין קולו עד יריחו.

שהיו במקדש ד' פייסות כל יום, להורות מי יזכה בעבודה זו, ומי בעבודה זו. והוא היה ממונה לערוך את סדר הפייסות.

ח. בן גבר — היה ממונה על נעילת שערים.

ד. פתחיה — ממונה על הקנין.

שהיה מורה לנעול שערי המקדש בערב ולפתחן בבקר.

שהיו מביאין זבים ויולדות.

ט. בן בני — היה ממונה על הפקיע.

על עשיית הפתילות של המנורה. ומשום שמצוות המנורה שתדלק מערב עד בוקר, ולעולם היו נותנים בה מידת שמן שווה, שהיא חצי לוג שמן כשיעור המספיק ללילי טבת הארוכין. והוא היה ממונה לכוון עובי הפתילות בכל עונות השנה, כדי שלא יכבה קודם הבקר.

אותם המחויבין בקיני חובה היו מביאין מעותיהן לשופרות שבמקדש, והממונים על השופרות לוקחים המעות ומביאין בהם את הקינים.

והיה צריך שיתמנה על זה חכם גדול ובקי, כדאמרין במסכת אבות: קינין ופתחי נדה הן הן גופי הלכות.

י. בן ארזא — היה ממונה על הצלצל.

ופתחיה — זהו מרדכי היהודי.